

Το παρόν έγγραφο αποτελεί απλώς βοήθημα τεκμηρίωσης και τα θεσμικά όργανα δεν αναλαμβάνουν καμία ευθύνη για το περιεχόμενό του

► **B** ΟΔΗΓΙΑ 2008/105/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
της 16ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

(ΕΕ L 348 της 24.12.2008, σ. 84)

Τροποποιείται από:

Επίσημη Εφημερίδα

	αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
► <u>M1</u> Οδηγία 2013/39/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Αυγούστου 2013	L 226	1	24.8.2013

**ΟΔΗΓΙΑ 2008/105/ΕΚ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 16ης Δεκεμβρίου 2008

σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 175 παράγραφος 1,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽¹⁾,

Αφού ζητήθηκε η γνώμη της Επιτροπής των Περιφερειών,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 251 της συνθήκης⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Η χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων συνιστά απειλή τόσο για το υδάτινο περιβάλλον, με επιπτώσεις όπως η οξεία και η χρόνια τοξικότητα για υδρόβιους οργανισμούς, η σύρευση στο οικοσύστημα και οι απώλειες ενδιατημάτων και βιοποικιλότητας, όσο και για την ανθρώπινη υγεία. Θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στον εντοπισμό των αιτιών της ρύπανσης και να αντιμετωπιστούν οι εκπομπές στην πηγή, με τον τρόπο που κρίνεται ως ο αποδοτικότερος και ο φιλικότερος προς το περιβάλλον.
- (2) Όπως ορίζεται στο άρθρο 174 παράγραφος 2 δεύτερη περίοδος της συνθήκης, η κοινοτική πολιτική για το περιβάλλον πρέπει να βασίζεται στις αρχές της προφύλαξης και της προληπτικής δράσης, στην αρχή της επανόρθωσης, κατά προτεραιότητα στην πηγή, των καταστροφών του περιβάλλοντος καθώς και στην αρχή «ο ρυπαίνων πληρώνει».
- (3) Σύμφωνα με το άρθρο 174 παράγραφος 3 της συνθήκης, κατά την εκπόνηση της περιβαλλοντικής της πολιτικής, η Κοινότητα λαμβάνει υπόψη τα διαθέσιμα επιστημονικά και τεχνικά δεδομένα, τις συνθήκες του περιβάλλοντος στις διάφορες περιοχές της Κοινότητας, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της Κοινότητας στο σύνολό της και την ισόρροπη ανάπτυξη των περιοχών της, καθώς και τα πλεονεκτήματα και τις επιβαρύνσεις που μπορούν να προκύψουν από τη δράση και την απουσία δράσης.
- (4) Η απόφαση αριθ. 1600/2002/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουλίου 2002, για τη θέσπιση του έκτου κοινοτικού προγράμματος δράσης για το περιβάλλον⁽³⁾, ορίζει ότι το περιβάλλον και η υγεία καθώς και η ποιότητα

⁽¹⁾ ΕΕ C 97 της 28.4.2007, σ. 3.

⁽²⁾ Γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 22ας Μαΐου 2007 (ΕΕ C 102 E της 24.4.2008, σ. 90), κοινή θέση του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 2007 (ΕΕ C 71 E της 18.3.2008, σ. 1) και θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 17ης Ιουνίου 2008 (δεν έχει ακόμα δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα). Απόφαση του Συμβουλίου της 20ής Οκτωβρίου 2008.

⁽³⁾ ΕΕ L 242 της 10.9.2002, σ. 1.

▼ B

ζωής αποτελούν πρωταρχικής σημασίας περιβαλλοντικές προτεραιότητες του προγράμματος αυτού, με ιδιαίτερη έμφαση στην ανάγκη θέσπισης ειδικότερης νομοθεσίας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων.

- (5) Η οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2000, για τη θέσπιση πλαισίου κοινοτικής δράσης στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽¹⁾, καθορίζει στρατηγική κατά της ρύπανσης των υδάτων και προβλέπει νέα ειδικά μέτρα για τον έλεγχο της ρύπανσης και για τα πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ). Η παρούσα οδηγία καθορίζει ΠΠΠ σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους της οδηγίας 2000/60/EK.
- (6) Σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/EK, και ιδίως την παράγραφο 1 στοιχείο α), τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τα αναγκαία, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφοι 1 και 8 της οδηγίας αυτής, μέτρα για την προοδευτική μείωση της ρύπανσης από τις ουσίες προτεραιότητας και την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών επικινδύνων ουσιών προτεραιότητας.
- (7) Από το έτος 2000 και μετά, έχουν εγκριθεί πολυάριθμες κοινοτικές πράξεις που αποτελούν μέτρα ελέγχου των εκπομπών σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK για επιμέρους ουσίες προτεραιότητας. Επιπλέον, πολυάριθμα μέτρα περιβαλλοντικής προστασίας εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής άλλων υφιστάμενων κοινοτικών νομοθετημάτων. Συνεπώς, θα πρέπει να δοθεί προτεραιότητα μάλλον στην εφαρμογή και την αναθεώρηση των υφιστάμενων μέσων παρά στην πρόβλεψη νέων ελέγχων.
- (8) Όσον αφορά τους ελέγχους εκπομπών ουσιών προτεραιότητας από σημειακές και διάχυτες πηγές σύμφωνα με το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK, φαίνεται αποδοτικότερο για τα κράτη μέλη και πιο σκόπιμο από άποψη αναλογικότητας να περιλαμβάνουν στο πρόγραμμα των μέτρων που θα αναπτυχθούν για τις περιοχές με λεκάνες απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 11 της ανωτέρω οδηγίας, οσάκις απαιτείται, τα ενδεδειγμένα σύμφωνα με το άρθρο 10 της οδηγίας 2000/60/EK μέτρα ελέγχου, επιπροσθέτως προς την εφαρμογή της λοιπής υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας
- (9) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να βελτιώσουν τις διαθέσιμες γνώσεις και στοιχεία για τις πηγές των ουσιών προτεραιότητας και τους τρόπους με τους οποίους προκαλείται η ρύπανση για να μπορούν να προκρίνονται αποτελεσματικές και εύστοχες επιλογές ελέγχου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει, μεταξύ άλλων, να παρακολουθούν τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση, με τη δέουσα συχνότητα με σκοπό να παρέχουν επαρκή δεδομένα για την αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων εκείνων των ουσιών προτεραιότητας που τείνουν να συγκεντρώνονται σε ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς. Τα αποτελέσματα της παρακολούθησης, συμπεριλαμβανομένης της παρακολούθησης των ιζημάτων και των ζώντων οργανισμών, θα πρέπει, στο βαθμό που απαιτείται από το άρθρο 3 της απόφασης αριθ. 2455/2001/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2001, για τη θέσπιση του καταλόγου ουσιών προτεραιότητας στον τομέα της πολιτικής των υδάτων⁽²⁾, να καθίστανται διαθέσιμα για να ενημερώνονται οι μελλοντικές προτάσεις της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφοι 4 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK.

⁽¹⁾ ΕΕ L 327 της 22.12.2000, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 331 της 15.12.2001, σ. 1.

▼ B

- (10) Η απόφαση αριθ. 2455/2001/EK ορίζει τον πρώτο κατάλογο 33 ουσιών ή ομάδων ουσιών στις οποίες έχει δοθεί προτεραιότητα για δράση σε κοινοτική κλίμακα. Ορισμένες από τις εν λόγω ουσίες προτεραιότητας έχουν ορισθεί ως επικίνδυνες ουσίες προτεραιότητας, για τις οποίες τα κράτη μέλη θα πρέπει να εφαρμόζουν τα απαιτούμενα μέτρα με σκοπό την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών. Για ουσίες που απαντούν στη φύση ή παράγονται από φυσικές διεργασίες είναι αδύνατη η παύση ή η σταδιακή εξάλειψη των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών από όλες τις δυνητικές πηγές. Ορισμένες ουσίες επανεξετάστηκαν και θα πρέπει να ταξινομηθούν. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνεχίσει να επανεξετάζει τον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας, αποδίδοντας προτεραιότητα στις ουσίες που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο μέτρων, βάσει των συμπεφωνημένων κριτηρίων τα οποία καταδεικνύουν τον κίνδυνο για το υδάτινο περιβάλλον, ή μέσω αυτού, σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα που προβλέπει το άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK, και να υποβάλλει, εφόσον είναι σκόπιμο, προτάσεις.
- (11) Προς το συμφέρον της Κοινότητας και για την αποτελεσματικότερη ρύθμιση της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, είναι σκόπιμο να καθορισθούν ΠΠΠ για ρύπους που έχουν καταταχθεί στις ουσίες προτεραιότητας σε κοινοτική κλίμακα και να παρασχεθεί στα κράτη μέλη η αρμοδιότητα να καθορίζουν κανόνες για τους υπόλοιπους ρύπους σε εθνικό επίπεδο, οσάκις απαιτείται, με την επιφύλαξη της εφαρμογής των σχετικών κοινοτικών κανόνων. Πάντως, οκτώ ρύποι οι οποίοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 86/280/EOK του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 1986, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις ορισμένων επικίνδυνων ουσιών που υπάγονται στον κατάλογο I του παραρτήματος της οδηγίας 76/464/EOK⁽¹⁾, και περιλαμβάνονται στην ομάδα των ουσιών για τις οποίες απαιτείται η λήψη μέτρων από τα κράτη μέλη με σκοπό τη διαμόρφωση καλής χημικής κατάστασης έως το 2015, με την επιφύλαξη των άρθρων 2 και 4 της οδηγίας 2000/60/EK, δεν περιελήφθησαν στον κατάλογο ουσιών προτεραιότητας. Ωστόσο, τα κοινά πρότυπα που είχαν καθορισθεί για τους ρύπους αυτούς αποδείχθηκαν χρήσιμα και είναι, συνεπώς, σκόπιμο να διατηρηθεί η ρύθμισή τους σε κοινοτικό επίπεδο.
- (12) Κατά συνέπεια, οι διατάξεις που αφορούν τους τρέχοντες στόχους ποιότητας του περιβάλλοντος, οι οποίοι ορίζονται στην οδηγία 82/176/EOK του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1982, περί των οριακών τιμών και των ποιοτικών στόχων για τις απώλειες γύρω από το βιομηχανικό τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων αλκαλίων⁽²⁾, στην οδηγία 83/513/EOK του Συμβουλίου, της 26ης Σεπτεμβρίου 1983, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απώλειες καδμίου⁽³⁾, στην οδηγία 84/156/EOK του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 1984, για τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους όσον αφορά τις απορρίψεις υδραργύρου σε τομείς άλλους εκτός του τομέα της ηλεκτρόλυσης των χλωριούχων αλάτων των αλκαλίων⁽⁴⁾, στην οδηγία 84/491/EOK του Συμβουλίου, της 9ης Οκτωβρίου 1984, σχετικά με τις οριακές τιμές και τους ποιοτικούς στόχους για τις απορρίψεις εξαχλωροκυκλοεξανίου⁽⁵⁾, και στην οδηγία 86/280/EOK, θα καταστούν περιττές και θα πρέπει να απαλειφθούν.

⁽¹⁾ EE L 181 της 4.7.1986, σ. 16.

⁽²⁾ EE L 81 της 27.3.1982, σ. 29.

⁽³⁾ EE L 291 της 24.10.1983, σ. 1.

⁽⁴⁾ EE L 74 της 17.3.1984, σ. 49.

⁽⁵⁾ EE L 274 της 17.10.1984, σ. 11.

▼ B

- (13) Το υδάτινο περιβάλλον είναι δυνατό να επιβαρύνεται από χημική ρύπανση τόσο βραχυπρόθεσμα όσο και μακροπρόθεσμα, και κατά συνέπεια, ως βάση για τον καθορισμό των ΠΠΠ θα πρέπει να χρησιμοποιούνται δεδομένα τόσο για οξείες όσο και για χρόνιες επιπτώσεις. Για να διασφαλισθεί η επαρκής προστασία του υδάτινου περιβάλλοντος και της ανθρώπινης υγείας, θα πρέπει να καθορισθούν ΠΠΠ εκφραζόμενα ως μέση ετήσια τιμή, σε επίπεδο που να παρέχει προστασία κατά της μακροπρόθεσμης έκθεσης, καθώς και οι μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις για την προστασία έναντι βραχυπρόθεσμης έκθεσης.
- (14) Δυνάμει των κανόνων του τμήματος 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, κατά την παρακολούθηση της συμμόρφωσης προς τα ΠΠΠ, συμπεριλαμβανομένων όσων εκφράζονται ως μέγιστες επιτρεπόμενες συγκεντρώσεις, τα κράτη μέλη δύναται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως υπολογισμό του εκατοστημορίου για την αντιμετώπιση των ακραίων τιμών (π.χ. ακραίων αποκλίσεων από τη μέση τιμή) και των εσφαλμένων ενδείξεων προκειμένου να διασφαλίζεται αποδεκτό επίπεδο εμπιστοσύνης και ακρίβειας. Για να εξασφαλισθεί η δυνατότητα σύγκρισης της παρακολούθησης μεταξύ κρατών μελών, είναι σκόπιμο να προβλεφθεί η θέσπιση λεπτομερών κανόνων για τις στατιστικές αυτές μεθόδους με τη διαδικασία της επιτροπολογίας.
- (15) Καθόσον αφορά την πλειονότητα των ουσιών, ο καθορισμός τιμών ΠΠΠ σε κοινοτικό επίπεδο για τις περισσότερες ουσίες θα πρέπει, στο παρόν στάδιο, να περιορίζεται στα επιφανειακά ύδατα. Ωστόσο, όσον αφορά το εξαχλωροβενζόλιο, το εξαχλωροβουταδιένιο και τον υδράργυρο, δεν είναι δυνατό να εξασφαλισθεί η προστασία έναντι έμμεσων επιδράσεων και δευτερογενούς δηλητηρίασης σε κοινοτικό επίπεδο από ΠΠΠ αποκλειστικά και μόνο για τα επιφανειακά ύδατα. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να ορισθούν ΠΠΠ για ζώντες οργανισμούς σε κοινοτικό επίπεδο για τις προαναφερόμενες τρεις ουσίες. Για να παρασχεθεί στα κράτη μέλη ευελιξία στη στρατηγική τους για την παρακολούθηση, θα πρέπει να τους δοθεί η δυνατότητα είτε να παρακολουθούν και να εφαρμόζουν τα σχετικά ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς είτε να ορίζουν αυστηρότερα ΠΠΠ για τα επιφανειακά ύδατα, τα οποία θα παρέχουν ισοδύναμο επίπεδο προστασίας.
- (16) Επιπλέον, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να ορίζουν ΠΠΠ για ιζήματα ή/και ζώντες οργανισμούς σε εθνική κλίμακα και να εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ αντί των ΠΠΠ για το νερό που προβλέπει η παρούσα οδηγία. Αυτά τα ΠΠΠ θα πρέπει να ορίζονται μέσω διαφανούς διαδικασίας που θα περιλαμβάνει σχετικές κοινοποιήσεις προς την Επιτροπή και τα λοιπά κράτη μέλη, ώστε να εξασφαλίζεται επίπεδο προστασίας ανάλογο προς τα ΠΠΠ που αναγνωρίζονται για τα ύδατα σε κοινοτική κλίμακα. Η Επιτροπή θα πρέπει να συνοψίζει τις ανωτέρω κοινοποιήσεις στις εκθέσεις της για την εφαρμογή της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Επιπλέον, τα ιζήματα και οι ζώντες οργανισμοί παραμένουν σημαντικές πηγές για την παρακολούθηση ουσιών με σημαντικό δυναμικό συσσώρευσης. Τα κράτη μέλη, για την εκτίμηση των μακροπρόθεσμων επιπτώσεων ανθρωπογενών δραστηριοτήτων και τάσεων, θα πρέπει να λαμβάνουν μέτρα, σύμφωνα με το άρθρο 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ώστε να εξασφαλίζεται ότι δεν θα αυξηθούν σημαντικά τα υφιστάμενα επίπεδα μόλυνσης σε ζώντες οργανισμούς και ιζήματα.
- (17) Σύμφωνα με το άρθρο 13 και το παράρτημα VII A 5 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, οιοσδήποτε εξαιρέσεις από την εφαρμογή των προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τις ουσίες προτεραιότητας

▼B

που ισχύουν για τις υδάτινες μάζες σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας, θα πρέπει να αναφέρονται στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού. Υπό τον όρο ότι τηρούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ συμπεριλαμβανομένων των προϋποθέσεων για εξαίρεσεις, μπορούν να διεξάγονται δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένων της βυθοκόρησης και της ναυτιλίας, που οδηγούν σε απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές ουσιών προτεραιότητας.

- (18) Τα κράτη μέλη οφείλουν να τηρούν την οδηγία 98/83/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Νοεμβρίου 1998, σχετικά με την ποιότητα του νερού ανθρώπινης κατανάλωσης ⁽¹⁾, και να διαχειρίζονται τις επιφανειακές υδάτινες μάζες που χρησιμοποιούνται για την απόληψη πόσιμου ύδατος σύμφωνα με το άρθρο 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Κατά συνέπεια, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των ως άνω απαιτήσεων, λόγω των οποίων ενδέχεται να απαιτούνται αυστηρότερα πρότυπα.
- (19) Στην περικείμενη περιοχή απορρίψεων από σημειακές πηγές, οι συγκεντρώσεις ρύπων είναι γενικώς υψηλότερες σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων σε ύδατα. Ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα δημιουργίας ζωνών ανάμιξης, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των εν λόγω επιφανειακών υδάτων με τα σχετικά ΠΠΠ. Η έκταση της ζώνης ανάμιξης θα πρέπει να περιορίζεται στην περικείμενη ζώνη του σημείου απόρριψης και θα πρέπει να είναι ανάλογη προς αυτή. Σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν, κατά περίπτωση, ότι οι απαιτήσεις για την επίτευξη των περιβαλλοντικών στόχων που ορίζονται στο άρθρο 4 της εν λόγω οδηγίας συντονίζονται για ολόκληρη την περιοχή της λεκάνης απορροής ποταμού, συμπεριλαμβανομένου του καθορισμού ζωνών ανάμιξης σε διασυνοριακές υδάτινες μάζες.
- (20) Είναι ανάγκη να ελέγχεται η συμμόρφωση προς τους στόχους για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση, όπως προβλέπει το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και να καθίσταται διαφανής η εξέταση της τήρησης των υποχρεώσεων αυτών, ιδίως όσον αφορά σημαντικές εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές λόγω ανθρωπίνων δραστηριοτήτων. Επιπλέον, το χρονοδιάγραμμα για την παύση ή τη σταδιακή εξάλειψη και τη μείωση μπορεί μόνον να συνδέεται με συγκεκριμένα απογραφικά δεδομένα. Θα πρέπει επίσης να είναι δυνατή η εκτίμηση της εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 4 παράγραφοι 4 έως 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Απαιτείται επίσης κατάλληλο εργαλείο για την ποσοτικοποίηση διαρροών ουσιών, οι οποίες συμβαίνουν κατά τρόπο φυσικό ή προκύπτουν από φυσικές διεργασίες, περίπτωση κατά την οποία είναι αδύνατη η πλήρης παύση ή σταδιακή εξάλειψη απ' όλες τις δυνητικές πηγές. Για την αντιμετώπιση των προαναφερόμενων αναγκών, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καθιερώσει κατάλογο απογραφής των εκπομπών, των απορρίψεων και των διαρροών για κάθε περιοχή με λεκάνη απορροής ποταμού στο έδαφός του ή για τμήματα τέτοιων περιοχών.
- (21) Προκειμένου να αποφευχθεί η επικάλυψη εργασιών κατά την κατάρτιση αυτών των καταλόγων και να διασφαλισθεί η συνέπεια προς άλλα υφιστάμενα εργαλεία στον τομέα της προστασίας των επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να χρησιμοποιούν τις πληροφορίες που συλλέγονται με βάση την οδηγία 2000/60/ΕΚ και τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ L 330 της 5.12.1998, σ. 32.

⁽²⁾ ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1.

▼ B

- (22) Για να εξασφαλισθεί η συνεκτική προστασία των επιφανειακών υδάτων, τα κράτη μέλη που μοιράζονται επιφανειακές υδάτινες μάζες θα πρέπει να συντονίζουν τις δραστηριότητές τους όσον αφορά την παρακολούθηση και, κατά περίπτωση, την κατάρτιση καταλόγων.
- (23) Για να αντικατοπτρίζονται καλύτερα οι ανάγκες τους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιλέγουν κατάλληλη περίοδο αναφοράς ενός έτους για τη μέτρηση των βασικών καταχωρίσεων στον κατάλογο. Πάντως, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το γεγονός ότι οι διαρροές λόγω της χρησιμοποίησης φυτοφαρμάκων είναι δυνατό να διαφέρουν σημαντικά από έτος σε έτος λόγω των διαφορετικών ρυθμών χρησιμοποίησης, π.χ. λόγω διαφορετικών κλιματικών συνθηκών. Κατά συνέπεια, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διαθέτουν τη δυνατότητα επιλογής τριετούς περιόδου αναφοράς για ορισμένες ουσίες που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων ⁽¹⁾.
- (24) Για τη βελτιστοποίηση της χρήσης του καταλόγου, ενδείκνυται να οριστεί προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή ελέγχει κατά πόσον σημειώνεται πρόοδος με τις εκπομπές, απορρίψεις και διαρροές ώστε να αντιστοιχούν στους στόχους του άρθρου 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.
- (25) Θα πρέπει να αναπτυχθούν τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για να συμβάλλουν στην εναρμόνιση των μεθοδολογιών που χρησιμοποιούν τα κράτη μέλη για την κατάρτιση καταλόγων εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών, συμπεριλαμβανομένων των διαρροών από συσσωρευόμενη σε ιζήματα ρύπανση.
- (26) Πολλά κράτη μέλη επηρεάζονται από φαινόμενα ρύπανσης η πηγή της οποίας ευρίσκεται εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας τους. Συνεπώς, είναι σκόπιμο να καταστεί σαφές ότι ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία, συνεπεία υπέρβασης ενός ΠΠΠ οφειλόμενης σε μια τέτοια διασυνοριακή ρύπανση, εφόσον τηρούνται ορισμένες προϋποθέσεις και εφόσον έχει αξιοποιήσει καταλλήλως τις σχετικές διατάξεις της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.
- (27) Με βάση τις εκθέσεις των κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 15 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η Επιτροπή θα πρέπει να επανεξετάσει την ανάγκη για τροποποίηση υφισταμένων πράξεων και για ειδικά συμπληρωματικά μέτρα σε κοινοτικό επίπεδο, όπως ελέγχους εκπομπών, και εφόσον ενδείκνυται, να υποβάλλει σχετικές προτάσεις. Η Επιτροπή θα πρέπει να υποβάλει τα συμπεράσματά της από την επανεξέταση αυτή στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, στο πλαίσιο της έκθεσης δυνάμει του άρθρου 18, παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ. Κατά την εκπόνηση οιασδήποτε προτάσεων για μέτρα ελέγχου εκπομπών, τηρουμένου του άρθρου 10 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, η Επιτροπή θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη τις υφιστάμενες απαιτήσεις ελέγχου εκπομπών, όπως αυτές που ισχύουν δυνάμει της οδηγίας 2008/1/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2008, σχετικά με ολοκληρωμένο σύστημα πρόληψης και ελέγχου της ρύπανσης ⁽²⁾, καθώς και τις τελευταίες εξελίξεις της τεχνολογίας του περιορισμού της ρύπανσης.

⁽¹⁾ ΕΕ L 230 της 19.8.1991, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 24 της 29.1.2008, σ. 8.

▼ B

- (28) Τα κριτήρια για τον προσδιορισμό των ουσιών που είναι έμμονες, βιοσυσσωρευσιμες και τοξικές, καθώς και ουσιών εξίσου προβληματικών, ιδίως πολύ έμμονων και πολύ βιοσυσσωρευσιμων, όπως αναφέρεται στην οδηγία 2000/60/EK, καθορίζονται στο έγγραφο τεχνικών οδηγιών για την εκτίμηση επικινδυνότητας με σκοπό τη στήριξη της οδηγίας 93/67/ΕΟΚ της Επιτροπής, της 20ής Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό των αρχών εκτίμησης των κινδύνων που διατρέχει ο άνθρωπος και το περιβάλλον από τις ουσίες που γνωστοποιούνται σύμφωνα με την οδηγία 67/548/ΕΟΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της οδηγίας 98/8/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, για τη διάθεση βιοκτόνων στην αγορά ⁽²⁾, και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την έγκριση και τον περιορισμό των χημικών ουσιών (REACH) και τη σύσταση ευρωπαϊκού οργανισμού χημικών προϊόντων ⁽³⁾. Για να εξασφαλισθεί η συνοχή των κοινοτικών νομοθετημάτων, τα κριτήρια αυτά θα πρέπει να εφαρμόζονται, κατ' αποκλειστικότητα, στις υπό επανεξέταση ουσίες σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 2455/2001/ΕΚ, το δε παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ θα πρέπει να αντικατασταθεί αναλόγως.
- (29) Οι υποχρεώσεις που επιβάλλονται με τις οδηγίες που παρατίθενται στο παράρτημα ΙΧ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ έχουν ενσωματωθεί ήδη στην οδηγία 2008/1/ΕΚ και στην οδηγία 2000/60/ΕΚ και διασφαλίζεται το αυτό τουλάχιστον επίπεδο προστασίας, εφόσον τα ΠΠΠ διατηρούνται ή αναθεωρούνται. Για να εξασφαλισθεί συνεκτική προσέγγιση όσον αφορά τη χημική ρύπανση των επιφανειακών υδάτων καθώς και την απλούστευση και τη διευκρίνιση της υφιστάμενης κοινοτικής νομοθεσίας στον τομέα αυτό, είναι σκόπιμο να καταργηθούν σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ και με ισχύ από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, οι οδηγίες 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ.
- (30) Οι συστάσεις που αναφέρονται στην οδηγία 2000/60/ΕΚ, ιδίως οι συστάσεις της επιστημονικής επιτροπής για την τοξικότητα, την οικοτοξικότητα και το περιβάλλον, ελήφθησαν υπόψη.
- (31) Σύμφωνα με την παράγραφο 34 της διοργανικής συμφωνίας για τη βελτίωση της νομοθεσίας ⁽⁴⁾, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να συντάσσουν, για δική τους χρήση και προς όφελος της Κοινότητας, τους δικούς τους πίνακες στους οποίους θα εμφανίζεται, όσο το δυνατόν αναλυτικότερα, ο συσχετισμός μεταξύ της παρούσας οδηγίας και των μέτρων μεταφοράς στο εθνικό δίκαιο, και να τους δημοσιοποιούν.
- (32) Δεδομένου ότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων με τη θέσπιση ΠΠΠ για τις ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί, ως εκ τούτου, να επιτευχθεί καλύτερα σε κοινοτικό επίπεδο, ώστε να εξασφαλίζεται ενιαίο επίπεδο προστασίας των επιφανειακών υδάτων εντός της Κοινότητας, η Κοινότητα δύναται να λάβει μέτρα σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας του άρθρου 5 της συνθήκης. Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως εκτίθεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την εκπλήρωση του στόχου αυτού.

⁽¹⁾ ΕΕ L 227 της 8.9.1993, σ. 9.

⁽²⁾ ΕΕ L 123 της 24.4.1998, σ. 1.

⁽³⁾ ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1· διορθώθηκε στην ΕΕ L 136 της 29.5.2007, σ. 3.

⁽⁴⁾ ΕΕ C 321 της 31.12.2003, σ. 1.

▼ B

- (33) Τα μέτρα που είναι απαραίτητα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/EK του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή⁽¹⁾.
- (34) Θα πρέπει ιδίως να εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να τροποποιήσει το σημείο 3 του μέρους Β του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας. Δεδομένου ότι το μέτρο αυτό είναι γενικής εμβέλειας και έχει ως αντικείμενο την τροποποίηση μη ουσιωδών στοιχείων της παρούσας οδηγίας ή τη συμπλήρωσή της με την προσθήκη νέων μη ουσιωδών στοιχείων, πρέπει να ληφθεί σύμφωνα με την κανονιστική διαδικασία με έλεγχο, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 5α της απόφασης 1999/468/EK,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

*Άρθρο 1***Αντικείμενο**

Η παρούσα οδηγία καθορίζει πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος (ΠΠΠ) για ουσίες προτεραιότητας και ορισμένους άλλους ρύπους, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 της οδηγίας 2000/60/EK, με στόχο την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων και σύμφωνα με τις διατάξεις και τους στόχους του άρθρου 4 της εν λόγω οδηγίας.

▼ M1*Άρθρο 2***Ορισμοί**

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ισχύουν οι ορισμοί του άρθρου 2 της οδηγίας 2000/60/EK και του άρθρου 2 της οδηγίας 2009/90/EK της Επιτροπής, της 31ης Ιουλίου 2009, για την θέσπιση τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική ανάλυση και παρακολούθηση της κατάστασης των υδάτων, σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽²⁾.

Επιπλέον, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

- 1) ως «υλικός φορέας» νοείται ένα στοιχείο του υδάτινου περιβάλλοντος, κατά περίπτωση ύδατα, ιζήματα ή ζώντες οργανισμοί·
- 2) ως «ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών» νοείται μια συγκεκριμένη υδρόβια ταξινομική ομάδα εντός της ταξινομικής βαθμίδας «υποσυνομοταξία», «ομοταξία» ή ισοδύναμής τους.

*Άρθρο 3***Πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος**

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 1α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν στα συστήματα επιφανειακών υδάτων τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α και εφαρμόζουν τα εν λόγω ΠΠΠ σύμφωνα με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Β.

⁽¹⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

⁽²⁾ ΕΕ L 201 της 1.8.2009, σ. 36.

▼ **M1**

1α. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων που απορρέουν από την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας με τη μορφή που έχει τη 13η Ιανουαρίου 2009 και ιδίως της επίτευξης καλής χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων όσον αφορά τις ουσίες και τα ΠΠΠ που απαριθμούνται σε αυτήν, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ που προβλέπονται στο παράρτημα Ι μέρος Α όσον αφορά:

- i) τις ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23, 28 στο παράρτημα Ι μέρος Α, για τις οποίες έχουν οριστεί αναθεωρημένα ΠΠΠ από τις 22 Δεκεμβρίου 2015 με στόχο να έχει επιτευχθεί έως τις 22 Δεκεμβρίου 2021 καλή χημική κατάσταση των επιφανειακών υδάτων ως προς αυτές τις ουσίες, μέσω προγραμματικών μέτρων στο πλαίσιο των σχεδίων διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού 2015 τα οποία έχουν καταρτισθεί σύμφωνα με το άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ· και
- ii) τις πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα Ι μέρος Α, από τις 22 Δεκεμβρίου 2018 για την επίτευξη καλής χημικής κατάστασης στα επιφανειακά ύδατα όσον αφορά τις ουσίες αυτές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027 και την πρόληψη της επιδείνωσης της χημικής κατάστασης των επιφανειακών υδάτων ως προς τις ουσίες αυτές. Προς τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη καταρτίζουν και υποβάλλουν στην Επιτροπή, έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018, πρόσθετο πρόγραμμα παρακολούθησης και προκαταρκτικό πρόγραμμα μέτρων που θα καλύπτουν τις ουσίες αυτές. Το αργότερο στις 22 Δεκεμβρίου 2021 θεσπίζεται τελικό πρόγραμμα μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και εφαρμόζεται και τίθεται πλήρως σε εφαρμογή το ταχύτερο δυνατόν μετά την ημερομηνία αυτή και το αργότερο έως τις 22 Δεκεμβρίου 2024.

Το άρθρο 4 παράγραφοι 4 έως 9 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ εφαρμόζεται κατ' αναλογία όσον αφορά τις εν λόγω ουσίες που απαριθμούνται στα σημεία i) και ii) του πρώτου εδαφίου.

2. Για τις ουσίες με αριθμό 5, 15, 16, 17, 21, 28, 34, 35, 37, 43 και 44 του παραρτήματος Ι μέρος Α, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τους ζώντες οργανισμούς που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Για ουσίες διαφορετικές από εκείνες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη εφαρμόζουν τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιλέξουν, σχετικά με μία ή περισσότερες κατηγορίες επιφανειακών υδάτων, να εφαρμόζουν ΠΠΠ για υλικό φορέα διαφορετικό από εκείνον που καθορίζεται στην παράγραφο 2, ή, κατά περίπτωση, ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών άλλη από αυτές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Τα κράτη μέλη που κάνουν χρήση της δυνατότητας που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο εφαρμόζουν το σχετικό ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα Ι μέρος Α ή, σε περίπτωση που δεν έχει προβλεφθεί ΠΠΠ για τον συγκεκριμένο υλικό φορέα ή ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών, θεσπίζουν ΠΠΠ το οποίο παρέχει τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με το ΠΠΠ που καθορίζεται στο παράρτημα Ι μέρος Α.

Τα κράτη μέλη μπορούν να κάνουν χρήση της συγκεκριμένης επιλογής που αναφέρεται στο πρώτο εδάφιο μόνο εφόσον η μέθοδος ανάλυσης που χρησιμοποιείται για τον επιλεγμένο υλικό φορέα ή την ταξινομική ομάδα ζώντων οργανισμών πληροί τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ. Στις περιπτώσεις που τα κριτήρια αυτά δεν πληρούνται για κανένα υλικό φορέα, τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι η παρακολούθηση διενεργείται βάσει των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος και ότι η μέθοδος ανάλυσης αποδίδει τουλάχιστον εξίσου καλά με εκείνη που διατίθεται για τον υλικό φορέα που καθορίζεται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου για τη σχετική ουσία.

▼ M1

3α. Όταν εντοπίζεται ενδεχόμενος κίνδυνος λόγω υπερβολικής έκθεσης είτε για το ίδιο το υδάτινο περιβάλλον είτε μέσω αυτού ως αποτέλεσμα μέτρησης ή εκτίμησης των περιβαλλοντικών συγκεντρώσεων ή εκπομπών και όταν εφαρμόζεται ΠΠΠ ως προς ίζημα ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι εφαρμόζεται επίσης η παρακολούθηση των επιφανειακών υδάτων και εφαρμόζουν τα ΜΕΣ-ΠΠΠ που ορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, εφόσον τέτοια ΠΠΠ έχουν προσδιοριστεί.

3β. Όταν, σύμφωνα με το άρθρο 5 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ, η υπολογισθείσα μέση τιμή των αποτελεσμάτων μετρήσεων που πραγματοποιήθηκαν χρησιμοποιώντας τη βέλτιστη διαθέσιμη τεχνική που δεν συνεπάγεται υπερβολικό κόστος αναφέρεται ως «κάτω από το όριο ποσοτικού προσδιορισμού» και το «όριο ποσοτικού προσδιορισμού» ακόμη και της εν λόγω τεχνικής υπερβαίνει τα ΠΠΠ, το αποτέλεσμα για την ουσία που καταμετράται δεν λαμβάνεται υπόψη για την αξιολόγηση της γενικής χημικής κατάστασης του συγκεκριμένου υδατικού συστήματος.

4. Για τις ουσίες για τις οποίες εφαρμόζεται ΠΠΠ είτε ως προς ίζημα και/ή ζώντα οργανισμό, τα κράτη μέλη παρακολουθούν την εκάστοτε ουσία στον σχετικό υλικό φορέα τουλάχιστον μία φορά ετησίως, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και οι γνώμες των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

5. Τα κράτη μέλη συμπεριλαμβάνουν τα ακόλουθα στοιχεία στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ:

α) πίνακα στον οποίο εκτίθενται τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης που εφαρμόζονται, καθώς και στοιχεία σχετικά με τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ·

β) για τις ουσίες για τις οποίες γίνεται χρήση της επιλογής της παραγράφου 3 του παρόντος άρθρου:

i) τους σκοπούς και τους λόγους αυτής της επιλογής,

ii) κατά περίπτωση, τα εναλλακτικά ΠΠΠ που καθορίστηκαν, τα στοιχεία που αποδεικνύουν ότι τα εν λόγω ΠΠΠ προσφέρουν τουλάχιστον το ίδιο επίπεδο προστασίας με τα ΠΠΠ που καθορίζονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι, συμπεριλαμβανομένων των δεδομένων και της μεθοδολογίας που χρησιμοποιήθηκαν για τον καθορισμό των ΠΠΠ, και τις κατηγορίες επιφανειακών υδάτων στις οποίες εφαρμόζονται,

iii) για λόγους σύγκρισης με τις πληροφορίες που αναφέρονται στο στοιχείο α) της παρούσας παραγράφου, τα όρια ποσοτικού προσδιορισμού των μεθόδων ανάλυσης για τους υλικούς φορείς που καθορίζονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για τις επιδόσεις των μεθόδων αυτών σε σχέση με τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/ΕΚ·

γ) εάν η περιοδικότητα της παρακολούθησης υπερβαίνει το ένα έτος, αιτιολόγηση της εφαρμοζόμενης συχνότητας παρακολούθησης, σύμφωνα με την παράγραφο 4.

5α. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι τα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζουν δυνάμει του άρθρου 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και τα οποία περιέχουν όλα τα αποτελέσματα και τον αντίκτυπο των μέτρων που λαμβάνονται για την πρόληψη της ρύπανσης των επιφανειακών υδάτων και η ενδιάμεση έκθεση

▼ **MI**

στην οποία περιγράφεται η πρόοδος που έχει σημειωθεί ως προς την εφαρμογή του προβλεπόμενου προγράμματος μέτρων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 3 της οδηγίας 2000/60/EK, καθίστανται διαθέσιμα μέσω κεντρικής δικτυακής πύλης στην οποία το κοινό έχει ηλεκτρονική πρόσβαση σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 1 της οδηγίας 2003/4/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για την πρόσβαση του κοινού σε περιβαλλοντικές πληροφορίες ⁽¹⁾.

6. Βάσει της παρακολούθησης της κατάστασης των υδάτων η οποία διεξάγεται σύμφωνα με το άρθρο 8 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη προβαίνουν στην ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων των συγκεντρώσεων των ουσιών προτεραιότητας που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι και οι οποίες τείνουν να συγκεντρώνονται είτε σε ιζήματα και/ή ζώντες οργανισμούς, αποδίδοντας ιδιαίτερη έμφαση στις ουσίες αριθ. 2, 5, 6, 7, 12, 15, 16, 17, 18, 20, 21, 26, 28, 30, 34, 35, 36, 37, 43 και 44 που παρατίθενται στο παράρτημα Ι μέρος Α. Με την επιφύλαξη του άρθρου 4 της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη λαμβάνουν μέτρα που διασφαλίζουν ότι οι ανωτέρω συγκεντρώσεις δεν αυξάνονται σημαντικά είτε σε ιζήματα και/ή σχετικούς ζώντες οργανισμούς.

Τα κράτη μέλη καθορίζουν τη συχνότητα παρακολούθησης είτε σε ιζήματα και/ή ζώντες οργανισμούς, ούτως ώστε να υπάρχουν επαρκή δεδομένα για μια αξιόπιστη ανάλυση των μακροπρόθεσμων τάσεων. Σύμφωνα με τις κατευθυντήριες γραμμές, η παρακολούθηση πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

7. Η Επιτροπή εξετάζει την επιστημονική και τεχνική πρόοδο, συμπεριλαμβανομένων των αξιολογήσεων κινδύνου, σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) της οδηγίας 2000/60/EK καθώς και τις πληροφορίες από την καταχώριση ουσιών που δημοσιοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 119 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και, εφόσον είναι αναγκαίο, προτείνει την αναθεώρηση των ΠΠΠ που περιέχονται στο παράρτημα Ι μέρος Α της παρούσας οδηγίας, σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 294 ΣΛΕΕ και βάσει του χρονοδιαγράμματος του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/EK.

8. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις δυνάμει του άρθρου 10 εφόσον κρίνεται απαραίτητο για την προσαρμογή του παραρτήματος Ι μέρος Β σημείο 3 της παρούσας οδηγίας στις επιστημονικές ή τεχνικές εξελίξεις.

8α. Για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του παρόντος άρθρου, θεσπίζονται τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές για τις στρατηγικές παρακολούθησης και τις μεθόδους ανάλυσης των ουσιών, συμπεριλαμβανομένης της δειγματοληψίας και της παρακολούθησης ζώντων οργανισμών, στο πλαίσιο της ισχύουσας διαδικασίας εφαρμογής της οδηγίας 2000/60/EK στο μέτρο του δυνατού, έως την 22α Δεκεμβρίου 2014.

Ειδικότερα, οι κατευθυντήριες γραμμές καλύπτουν:

- α) την παρακολούθηση των ουσιών στους ζώντες οργανισμούς όπως προβλέπεται στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου·
- β) στην περίπτωση πρόσφατα χαρακτηρισμένων ουσιών (με αριθμό 34 έως 45 στο παράρτημα Ι μέρος Α) και ουσιών για τις οποίες έχουν καθοριστεί αναθεωρημένα αυστηρότερα ΠΠΠ (με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 στο παράρτημα Ι μέρος Α), αναλυτικές μεθόδους που συμμορφώνονται προς τα ελάχιστα κριτήρια επιδόσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2009/90/EK.

⁽¹⁾ EE L 41 της 14.2.2003, σ. 26.

▼ M1

8β. Στην περίπτωση ουσιών για τις οποίες δεν έχουν εγκριθεί τεχνικές κατευθυντήριες γραμμές έως τις 22 Δεκεμβρίου 2014, η προθεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2015 που αναφέρεται στην παράγραφο 1α σημείο i) παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2018 και η προθεσμία της 22ας Δεκεμβρίου 2021 που αναφέρεται στο εν λόγω σημείο παρατείνεται έως τις 22 Δεκεμβρίου 2027.

▼ B*Άρθρο 4***Ζώνες ανάμειξης**

1. Τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν ζώνες ανάμειξης παρακείμενες σε σημεία απόρριψης. Συγκεντρώσεις μιας ή περισσότερων ουσιών που καταγράφονται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι είναι δυνατό να υπερβαίνουν τα σχετικά ΠΠΠ εντός των εν λόγω ζωνών ανάμειξης, εφόσον δεν επηρεάζεται η συμμόρφωση της υπόλοιπης επιφάνειας των υδάτων αυτών προς τα εν λόγω πρότυπα.

2. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης περιλαμβάνουν στα σχέδιά τους περί διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμών σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ περιγραφή:

α) των προσεγγίσεων και μεθοδολογιών οι οποίες εφαρμόζονται για τον προσδιορισμό των εν λόγω ζωνών, και

β) των μέτρων που λαμβάνονται με σκοπό τη μείωση της έκτασης των ζωνών ανάμειξης στο μέλλον, όπως εκείνα που λαμβάνονται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ια) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ ή με την επανεξέταση των αδειών που αναφέρονται στην οδηγία 2008/1/ΕΚ ή των προηγούμενων ρυθμίσεων που αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

3. Τα κράτη μέλη που ορίζουν ζώνες ανάμειξης διασφαλίζουν ότι η έκταση των ζωνών αυτών:

α) περιορίζεται στο χώρο που γειτνιάζει με το σημείο απόρριψης·

β) είναι αναλογική, σε σχέση με τις συγκεντρώσεις ρύπων στο σημείο απόρριψης και τις συνθήκες εκπομπών ρύπων που περιέχονται στις προγενέστερες ρυθμίσεις, όπως οι εγκρίσεις και οι άδειες, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ζ) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και σε οιοδήποτε σχετικό κοινοτικό νομοθέτημα, σύμφωνα με την εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνικών και του άρθρου 10 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, ιδίως μετά την αναθεώρηση των εν λόγω προγενέστερων ρυθμίσεων.

▼ M1**▼ B***Άρθρο 5***Κατάλογος εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών**

1. Βάσει των πληροφοριών που συλλέγονται σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 166/2006 και άλλα διαθέσιμα δεδομένα, τα κράτη μέλη καταρτίζουν κατάλογο, συμπεριλαμβανομένων χαρτών εάν υπάρχουν, εκπομπών, απορρίψεων και διαρροών για όλες τις ουσίες προτεραιότητας και όλους τους ρύπους που εκτίθενται στο μέρος Α του παραρτήματος Ι της παρούσας οδηγίας, όσον αφορά κάθε περιφέρεια λεκάνης απορροής ποταμού ή μέρος της περιφέρειας αυτής εντός του εδάφους τους, συμπεριλαμβανομένων των συγκεντρώσεών τους στα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

▼B

2. Η περίοδος αναφοράς για την εκτίμηση των τιμών ρύπων που πρέπει να καταχωρίζονται στους καταλόγους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 είναι ένα έτος μεταξύ των ετών 2008 και 2010.

Ωστόσο, για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους που καλύπτονται από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των ετών 2008, 2009 και 2010.

3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τους καταλόγους που έχουν εκπονηθεί σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, συμπεριλαμβανομένων των αντίστοιχων περιόδων αναφοράς, σύμφωνα με τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

4. Τα κράτη μέλη επικαιροποιούν τους καταλόγους τους κατά την επανεξέταση των αναλύσεων που προσδιορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

Η περίοδος αναφοράς για τον καθορισμό τιμών στους επικαιροποιημένους καταλόγους είναι το έτος που προηγείται εκείνου κατά το οποίο πρέπει να ολοκληρωθεί η εν λόγω ανάλυση. Για ουσίες προτεραιότητας ή ρύπους καλυπτόμενους από την οδηγία 91/414/ΕΟΚ, οι καταχωρίσεις είναι δυνατό να υπολογίζονται ως η μέση τιμή των τριών ετών που προηγούνται της ολοκλήρωσης της εν λόγω ανάλυσης.

Τα κράτη μέλη δημοσιεύουν τους επικαιροποιημένους καταλόγους στα επικαιροποιημένα σχέδια διαχείρισής τους για κάθε λεκάνη απορροής ποταμού, όπως ορίζεται στο άρθρο 13 παράγραφος 7 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

5. Η Επιτροπή επαληθεύει, έως το 2018, αν οι εν λόγω εκπομπές, απορρίψεις και απώλειες, όπως αντικατοπτρίζονται στον κατάλογο, πραγματοποιούν προόδους συμμόρφωσης προς τους στόχους μείωσης ή παύσης που ορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο iv) της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 παράγραφοι 4 και 5 της εν λόγω οδηγίας.

▼M1**▼B***Άρθρο 6***Διασυνοριακή ρύπανση**

1. Ένα κράτος μέλος δεν παραβαίνει τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παρούσα οδηγία κατόπιν υπέρβασης ενός ΠΠΠ, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι:

- α) η υπέρβαση οφειλόταν σε πηγή ρύπανσης εκτός της εθνικής δικαιοδοσίας του·
- β) αδυνατούσε, λόγω της διασυνοριακής αυτής ρύπανσης, να λάβει αποτελεσματικά μέτρα συμμορφούμενο με το σχετικό ΠΠΠ, καθώς και ότι
- γ) εφάρμοσε τους μηχανισμούς συντονισμού που προβλέπει το άρθρο 3 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και, κατά περίπτωση, αξιοποίησε τις προβλέψεις του άρθρου 4 παράγραφοι 4, 5 και 6 της εν λόγω οδηγίας για τα υδατικά συστήματα τα οποία επλήγησαν από τη διασυνοριακή ρύπανση.

2. Τα κράτη μέλη κάνουν χρήση του μηχανισμού που ορίζεται στο άρθρο 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για να παράσχουν στην Επιτροπή τις απαραίτητες πληροφορίες, στις περιπτώσεις που εκτίθενται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, καθώς και σύνοψη των μέτρων που ελήφθησαν κατά της διασυνοριακής ρύπανσης στο σχετικό σχέδιο διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού, σύμφωνα με τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

▼ B*Άρθρο 7***Υποβολή εκθέσεων και επανεξέταση**

1. Βάσει των εκθέσεων των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων των εκθέσεων σύμφωνα με το άρθρο 12 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, και ιδίως όσων αφορούν τη διασυννοριακή ρύπανση, η Επιτροπή επανεξετάζει την ανάγκη τροποποίησης των υφισταμένων πράξεων και την ανάγκη λήψης πρόσθετων επιμέρους μέτρων, όπως οι έλεγχοι εκπομπών, σε κοινοτική κλίμακα.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει αναφορά στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο στο πλαίσιο της έκθεσης που συντάσσεται σύμφωνα με το άρθρο 18 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ σχετικά με:

- α) τα συμπεράσματα της επανεξέτασης η οποία αναφέρεται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου·
- β) τα μέτρα που λαμβάνονται για τη μείωση της έκτασης των ζωνών ανάμειξης που ορίζονται σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 της παρούσας οδηγίας·
- γ) τα αποτελέσματα της επαλήθευσης η οποία αναφέρεται στο άρθρο 5 παράγραφος 5 της παρούσας οδηγίας·
- δ) την κατάσταση σχετικά με τη ρύπανση που προέρχεται από έδαφος εκτός της Κοινότητας.

Η Επιτροπή συνοδεύει, ενδεχομένως, την έκθεση με σχετικές προτάσεις.

▼ M1*Άρθρο 7α***Συντονισμός**

1. Αναφορικά με τις ουσίες προτεραιότητας που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ⁽¹⁾, (ΕΕ) αριθ. 528/2012 ⁽²⁾ ή της οδηγίας 2010/75/ΕΕ ⁽³⁾, η Επιτροπή αξιολογεί υπό το φως των αποτελεσμάτων της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 4 της οδηγίας αυτής, εάν τα μέτρα που έχουν θεσπιστεί σε επίπεδο Ένωσης και κρατών μελών επαρκούν για την επίτευξη των ΠΠΠ για ουσίες προτεραιότητας και του στόχου παύσης ή εξάλειψης για τις απορρίψεις, εκπομπές και διαρροές επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 16 παράγραφος 6 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ.

2. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της αξιολόγησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού σύμφωνα με το χρονοδιάγραμμα του άρθρου 16 παράγραφος 4 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ και συνοδεύει την έκθεσή της με τις τυχόν κατάλληλες προτάσεις, συμπεριλαμβανομένων και των μέτρων ελέγχου.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά (ΕΕ L 309 της 24.11.2009, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 528/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2012, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά και τη χρήση βιοκτόνων (ΕΕ L 167 της 27.6.2012, σ. 1).

⁽³⁾ Οδηγία 2010/75/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Νοεμβρίου 2010, περί βιομηχανικών εκπομπών (ολοκληρωμένη πρόληψη και έλεγχος της ρύπανσης) (ΕΕ L 334 της 17.12.2010, σ. 17).

▼ **M1**

3. Όταν από τα αποτελέσματα της έκθεσης προκύπτει ότι είναι απαραίτητη η λήψη συμπληρωματικών μέτρων σε ενωσιακό επίπεδο ή σε επίπεδο κρατών μελών προκειμένου να διευκολυνθεί η τήρηση της οδηγίας 2000/60/EK αναφορικά με μια συγκεκριμένη ουσία η οποία έχει εγκριθεί δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, τα κράτη μέλη ή η Επιτροπή εφαρμόζουν κατά περίπτωση τα άρθρα 21 ή 44 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 ή τα άρθρα 15 ή 48 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 528/2012, αναφορικά με την εν λόγω ουσία ή τα προϊόντα που περιέχουν την εν λόγω ουσία.

Σε περίπτωση ουσιών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1907/2006, η Επιτροπή κινεί, εφόσον απαιτείται, τη διαδικασία των άρθρων 59, 61 ή 69 του εν λόγω κανονισμού.

Κατά την εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών που αναφέρονται στο πρώτο και το δεύτερο εδάφιο, τα κράτη μέλη και η Επιτροπή λαμβάνουν υπόψη τις τυχόν αξιολογήσεις κινδύνου και τις κοινωνικοοικονομικές αναλύσεις ή τις αναλύσεις κόστους-οφέλους που απαιτούνται δυνάμει των εν λόγω κανονισμών, συμπεριλαμβανομένης της διαθεσιμότητας εναλλακτικών λύσεων.

*Άρθρο 8***Αναθεώρηση του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/EK**

Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο σχετικά με τα αποτελέσματα της τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/EK που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας. Συνοδεύει την έκθεση, κατά περίπτωση, με νομοθετικές προτάσεις για την τροποποίηση του παραρτήματος X, συμπεριλαμβανομένων, ιδίως, προτάσεων για τον προσδιορισμό νέων ουσιών προτεραιότητας ή επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας ή για τον χαρακτηρισμό ορισμένων ουσιών προτεραιότητας ως επικίνδυνων ουσιών προτεραιότητας και τον καθορισμό αντίστοιχων προτύπων ποιότητας περιβάλλοντος για τα επιφανειακά ύδατα, τα ιζήματα και τους ζώντες οργανισμούς, κατά περίπτωση.

*Άρθρο 8α***Ειδικές διατάξεις για ορισμένες ουσίες**

1. Στα σχέδια διαχείρισης λεκανών απορροής ποταμών που καταρτίζονται σύμφωνα με το άρθρο 13 της οδηγίας 2000/60/EK, με την επιφύλαξη των απαιτήσεων του τμήματος 1.4.3 του παραρτήματος V σχετικά με την παρουσίαση της συνολικής χημικής κατάστασης και των στόχων και των υποχρεώσεων που καθορίζονται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 στοιχείο α), στο άρθρο 11 παράγραφος 3 στοιχείο ια) και στο άρθρο 16 παράγραφος 6 της εν λόγω οδηγίας, τα κράτη μέλη μπορούν να καταρτίζουν συμπληρωματικούς χάρτες που παρουσιάζουν τα στοιχεία σχετικά με τη χημική κατάσταση μιας ή περισσότερων από τις ακόλουθες ουσίες ξεχωριστά από τα στοιχεία που αφορούν τις υπόλοιπες ουσίες που περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μέρος Α της παρούσας οδηγίας:

- α) ουσίες με αριθμό 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 (ουσίες που συμπεριφέρονται ως πανταχού παρούσες ΑΒΤ)
- β) ουσίες με αριθμό 34 έως 45 (πρόσφατα χαρακτηρισμένες ουσίες)
- γ) ουσίες με αριθμό 2, 5, 15, 20, 22, 23 και 28 (ουσίες για τις οποίες ορίζονται αναθεωρημένα, αυστηρότερα ΠΗΠ).

▼ **M1**

Τα κράτη μέλη μπορούν επίσης να παρουσιάζουν το εύρος της απόκλισης από την τιμή ΠΠΠ για τις ουσίες που αναφέρονται στο πρώτο εδάφιο στοιχεία α) έως γ) στα σχέδια διαχείρισης λεκάνης απορροής ποταμού. Τα κράτη μέλη που υποβάλλουν τέτοιους συμπληρωματικούς χάρτες διασφαλίζουν τη συγκρισιμότητά τους στο επίπεδο λεκάνης απορροής ποταμών και σε ενωσιακό επίπεδο.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να διενεργούν για τις ουσίες αριθ. 5, 21, 28, 30, 35, 37, 43 και 44 στο παράρτημα Ι μέρος Α λιγότερο εντατική παρακολούθηση από εκείνη που απαιτείται για τις ουσίες προτεραιότητας σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4 της παρούσας οδηγίας και το παράρτημα V της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, υπό τον όρο ότι η παρακολούθηση είναι αντιπροσωπευτική και ότι υπάρχει αξιόπιστη στατιστική βάση αναφοράς σχετικά με την παρουσία των ουσιών αυτών στο υδάτινο περιβάλλον. Όπως ορίζεται από την κατευθυντήρια γραμμή, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 6 δεύτερο εδάφιο της παρούσας οδηγίας, η παρακολούθηση θα πρέπει να γίνεται ανά τριετία, εκτός εάν οι τεχνικές γνώσεις και η γνώμη των εμπειρογνομόνων δικαιολογούν άλλη περιοδικότητα.

*Άρθρο 8β***Κατάλογος επιτήρησης**

1. Η Επιτροπή καταρτίζει κατάλογο επιτήρησης των ουσιών για τις οποίες πρέπει να συλλέγονται δεδομένα παρακολούθησης σε επίπεδο Ένωσης με σκοπό την υποστήριξη της μελλοντικής διαδικασίας ιεράρχησης σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, για τη συμπλήρωση των στοιχείων, μεταξύ άλλων, από αναλύσεις και επισκοπήσεις βάσει του άρθρου 5 και των προγραμμάτων παρακολούθησης βάσει του άρθρου 8 της εν λόγω οδηγίας.

Ο πρώτος κατάλογος επιτήρησης περιλαμβάνει κατά μέγιστο 10 ουσίες ή ομάδες ουσιών και υποδεικνύει τους υλικούς φορείς παρακολούθησης και τις πιθανές μεθόδους ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος για κάθε ουσία. Επί τη βάση της διαθεσιμότητας μεθόδων ανάλυσης που δεν συνεπάγονται υπερβολικό κόστος, ο μέγιστος αυτός αριθμός ουσιών ή ομάδων ουσιών που η Επιτροπή δύναται να συμπεριλάβει στον κατάλογο αυξάνεται κατά μία μονάδα σε κάθε αναθεώρηση του καταλόγου σύμφωνα με την παράγραφο 2, έως του μέγιστου αριθμού των 14. Οι ουσίες που πρέπει να συμπεριληφθούν στον κατάλογο επιτήρησης επιλέγονται μεταξύ εκείνων για τις οποίες τα διαθέσιμα στοιχεία καταδεικνύουν ότι ενδέχεται να δημιουργούν σημαντικό κίνδυνο σε επίπεδο Ένωσης για το υδάτινο περιβάλλον ή μέσω αυτού και για τις οποίες τα στοιχεία παρακολούθησης είναι ανεπαρκή.

Οι ουσίες Diclofenac (CAS 15307-79-6), 17-beta-estradiol (E2) (CAS 50-28-2) και 17-alpha-ethinylestradiol (EE2) (CAS 57-63-6) περιλαμβάνονται στον πρώτο κατάλογο παρακολούθησης για τη συλλογή στοιχείων παρακολούθησης προκειμένου να διευκολυνθεί ο καθορισμός των κατάλληλων μέτρων για την αντιμετώπιση του κινδύνου που δημιουργούν οι εν λόγω ουσίες.

Κατά την επιλογή των ουσιών για τον κατάλογο επιτήρησης η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων:

- α) των αποτελεσμάτων της πλέον πρόσφατης τακτικής επανεξέτασης του παραρτήματος X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ που προβλέπεται στο άρθρο 16 παράγραφος 4 της εν λόγω οδηγίας·
- β) των ερευνητικών προγραμμάτων·

▼ M1

- γ) των συστάσεων των ενδιαφερόμενων φορέων που αναφέρονται στο άρθρο 16 παράγραφος 5 της οδηγίας 2000/60/EK·
- δ) των προγραμμάτων των κρατών μελών για ανάλυση των χαρακτηριστικών και παρακολούθηση βάσει των άρθρων 5 και 8 της οδηγίας 2000/60/EK, αντιστοίχως·
- ε) των πληροφοριών σχετικά με τους όγκους παραγωγής, τα πρότυπα χρήσης, τις εγγενείς ιδιότητες (περιλαμβανομένου, κατά περίπτωση, του μεγέθους των σωματιδίων), τις συγκεντρώσεις στο περιβάλλον και τις επιδράσεις, συμπεριλαμβανομένων όσων συλλέγονται σύμφωνα με τις οδηγίες 98/8/EK, 2001/82/EK ⁽¹⁾ και 2001/83/EK ⁽²⁾ και με τους κανονισμούς (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και (ΕΚ) αριθ. 1107/2009.

2. Η Επιτροπή καταρτίζει τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης που αναφέρεται στην παράγραφο 1 έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2014 και εν συνεχεία τον επικαιροποιεί ανά 24 μήνες. Κατά την επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης, η Επιτροπή αφαιρεί από αυτόν τυχόν ουσίες για τις οποίες μπορεί να διεξαχθεί αξιολόγηση βάσει του κινδύνου δυνάμει του άρθρου 16 παράγραφος 2 της οδηγίας 2000/60/EK, χωρίς πρόσθετα στοιχεία επιτήρησης. Η διάρκεια της συνεχούς περιόδου παρακολούθησης του καταλόγου επιτήρησης για κάθε ουσία δεν υπερβαίνει τα τέσσερα έτη.

3. Τα κράτη μέλη παρακολουθούν κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στον κατάλογο επιτήρησης σε επιλεγμένους αντιπροσωπευτικούς σταθμούς παρακολούθησης για περίοδο τουλάχιστον 12 μηνών. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, η περίοδος παρακολούθησης αρχίζει στις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός έξι μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη αρχίζουν την παρακολούθηση εντός έξι μηνών από την εγγραφή της στους καταλόγους.

Έκαστο κράτος μέλος επιλέγει τουλάχιστον έναν σταθμό και έναν επιπλέον σταθμό εφόσον ο πληθυσμός του υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο κατοίκους, καθώς και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το πηλίκο της γεωγραφικής του έκτασης σε km² διαιρούμενης διά 60 000 (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό) και τον αριθμό σταθμών που ισούται με το πηλίκο του αριθμού του πληθυσμού του διαιρουμένου διά των πέντε εκατομμυρίων (με στρογγυλοποίηση στον πλησιέστερο ακέραιο αριθμό).

Κατά την επιλογή των αντιπροσωπευτικών σταθμών παρακολούθησης, της συχνότητας και του χρονικού σημείου παρακολούθησης κάθε ουσίας, τα κράτη μέλη λαμβάνουν υπόψη τα πρότυπα χρήσης και την πιθανότητα εμφάνισης της ουσίας. Η παρακολούθηση πρέπει να διενεργείται τουλάχιστον μία φορά ετησίως.

Όταν ένα κράτος μέλος παρέχει επαρκή, συγκρίσιμα, αντιπροσωπευτικά και πρόσφατα στοιχεία παρακολούθησης για μια συγκεκριμένη ουσία από υφιστάμενα προγράμματα ή μελέτες παρακολούθησης, μπορεί να αποφασίζει να μην προβαίνει σε πρόσθετη παρακολούθηση για την εν λόγω ουσία στο πλαίσιο του μηχανισμού του καταλόγου επιτήρησης, υπό την προϋπόθεση επίσης ότι η παρακολούθηση της ουσίας έχει διεξαχθεί με μέθοδο που πληροί τις απαιτήσεις των τεχνικών κατευθυντήριων γραμμών που έχει αναπτύξει η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 8β παράγραφος 5.

⁽¹⁾ Οδηγία 2001/82/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα κτηνιατρικά φάρμακα (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 2001/83/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση (ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67).

▼ **M1**

4. Τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης που διενεργούν βάσει της παραγράφου 3. Για τον πρώτο κατάλογο επιτήρησης, τα αποτελέσματα της παρακολούθησης υποβάλλονται με έκθεση εντός 15 μηνών από τις 14 Σεπτεμβρίου 2015 ή εντός 21 μηνών από την εκπόνηση του καταλόγου επιτήρησης, ανάλογα με το ποια ημερομηνία είναι μεταγενέστερη, και εν συνεχεία ανά δώδεκα μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία διατηρείται στον κατάλογο. Για κάθε ουσία που περιλαμβάνεται στους επακόλουθους καταλόγους, τα κράτη μέλη υποβάλλουν έκθεση στην Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα της παρακολούθησης εντός 21 μηνών από την εγγραφή της ουσίας στον κατάλογο επιτήρησης και, στη συνέχεια, ανά 12 μήνες για την περίοδο κατά την οποία η ουσία παραμένει στον κατάλογο. Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει στοιχεία για την αντιπροσωπευτικότητα των σταθμών παρακολούθησης και τη στρατηγική παρακολούθησης.

5. Η Επιτροπή εκδίδει εκτελεστικές πράξεις για την κατάρτιση και επικαιροποίηση του καταλόγου επιτήρησης που αναφέρεται στις παραγράφους 1 και 2. Δύναται επίσης να καθορίζει τεχνικούς μορφότυπους για την υποβολή των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης και των σχετικών πληροφοριών στην Επιτροπή. Οι εν λόγω εκτελεστικές πράξεις εκδίδονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 2.

Η Επιτροπή αναπτύσσει κατευθυντήριες γραμμές, συμπεριλαμβανομένων των τεχνικών προδιαγραφών, προκειμένου να διευκολύνει την παρακολούθηση των ουσιών του καταλόγου επιτήρησης και καλείται να προωθήσει τον συντονισμό της εν λόγω παρακολούθησης.

*Άρθρο 8γ***Ειδικές διατάξεις για τις φαρμακευτικές ουσίες**

Σύμφωνα με το άρθρο 16 παράγραφος 9 της οδηγίας 2000/60/EK και, κατά περίπτωση, με βάση τα αποτελέσματα της μελέτης που θα διεξαχθεί το 2013 για τους κινδύνους που ενέχουν τα φαρμακευτικά προϊόντα για το περιβάλλον καθώς και άλλων σχετικών μελετών και εκθέσεων, η Επιτροπή, στο μέτρο του δυνατού εντός δύο ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013 θεσπίζει στρατηγική προσέγγιση όσον αφορά τη ρύπανση των υδάτων από φαρμακευτικές ουσίες. Η εν λόγω στρατηγική προσέγγιση συμπεριλαμβάνει, εφόσον κρίνεται σκόπιμο, προτάσεις με στόχο να λαμβάνονται δεόντως υπόψη στη διαδικασία της διάθεσης των φαρμακευτικών προϊόντων στην αγορά οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις των φαρμάκων. Στο πλαίσιο της εν λόγω στρατηγικής προσέγγισης, η Επιτροπή προτείνει, κατά περίπτωση, έως τις 14 Σεπτεμβρίου 2017 μέτρα που πρέπει να ληφθούν σε ενωσιακό επίπεδο και/ή σε επίπεδο κρατών μελών, εφόσον παρίσταται ανάγκη, για την αντιμετώπιση των πιθανών περιβαλλοντικών επιπτώσεων των φαρμακευτικών ουσιών, ειδικότερα δε εκείνων που αναφέρονται στο άρθρο 8β παράγραφος 1, με στόχο τη μείωση των απορρίψεων, εκπομπών και διαρροών των εν λόγω ουσιών στο υδάτινο περιβάλλον, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες της δημόσιας υγείας και τη σχέση κόστους-αποτελεσματικότητας των προτεινόμενων μέτρων.

*Άρθρο 9***Διαδικασία επιτροπής**

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που έχει συσταθεί βάσει του άρθρου 21 παράγραφος 1 της οδηγίας 2000/60/EK. Η εν λόγω επιτροπή είναι επιτροπή κατά την έννοια του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 2011, για τη θέσπιση κανόνων και γενικών αρχών σχετικά με τους τρόπους ελέγχου από τα κράτη μέλη της άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων από την Επιτροπή⁽¹⁾.

(¹) ΕΕ L 55 της 28.2.2011, σ. 13.

▼ **M1**

2. Όταν γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζεται το άρθρο 5 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

Όταν η εν λόγω επιτροπή δεν διατυπώνει γνώμη, η Επιτροπή δεν εκδίδει το σχέδιο εκτελεστικής πράξης και εφαρμόζεται το άρθρο 5 παράγραφος 4 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 182/2011.

*Άρθρο 9α***Άσκηση της εξουσιοδότησης**

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.

2. Η προβλεπόμενη στο άρθρο 3 παράγραφος 8 εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων ανατίθεται στην Επιτροπή για περίοδο έξι ετών από τις 13 Σεπτεμβρίου 2013. Η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση σχετικά με τις εξουσίες που της έχουν ανατεθεί το αργότερο εννέα μήνες πριν από τη λήξη της περιόδου των έξι ετών. Η εξουσιοδότηση ανανεώνεται αυτομάτως για περιόδους ίδιας διάρκειας, εκτός αν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο προβάλλουν αντιρρήσεις το αργότερο εντός τριών μηνών πριν από τη λήξη της κάθε περιόδου.

3. Η εξουσιοδότηση που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην παρούσα απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της απόφασης στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των ήδη εν ισχύι κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

4. Μόλις εκδώσει μια κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτοχρόνως στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

5. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που αναφέρεται στο άρθρο 3 παράγραφος 8 τίθεται σε ισχύ μόνον εφόσον δεν έχει διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός δύο μηνών από την ημέρα που η πράξη κοινοποιείται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει αυτή η περίοδος, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλλουν αντιρρήσεις. Η περίοδος αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

▼ **B***Άρθρο 10***Τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ**

Το παράρτημα Χ της οδηγίας 2000/60/ΕΚ αντικαθίσταται από το κείμενο του παραρτήματος II της παρούσας οδηγίας.

*Άρθρο 11***Τροποποίηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ**

1. Το παράρτημα II των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ και 84/491/ΕΟΚ απαλείφεται αντιστοίχως.

▼B

2. Οι επικεφαλίδες Β των τμημάτων Ι έως ΧΙ του παραρτήματος ΙΙ της οδηγίας 86/280/ΕΟΚ απαλείφονται.

*Άρθρο 12***Κατάργηση των οδηγιών 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ**

1. Οι οδηγίες 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ καταργούνται από τις 22 Δεκεμβρίου 2012.

2. Πριν από τις 22 Δεκεμβρίου 2012, τα κράτη μέλη μπορούν να προβαίνουν στην παρακολούθηση και τη σύνταξη εκθέσεων σύμφωνα με τα άρθρα 5, 8 και 15 της οδηγίας 2000/60/ΕΚ, αντί να ενεργούν σύμφωνα με τις οδηγίες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου.

*Άρθρο 13***Μεταφορά**

1. Τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την παρούσα οδηγία έως τις 13 Ιουλίου 2010.

Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, αναφέρονται στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια αναφορά κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιαστών διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

*Άρθρο 14***Έναρξη ισχύος**

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

*Άρθρο 15***Αποδέκτες**

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.

▼ M1

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΓΙΑ ΟΥΣΙΕΣ
ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΑΛΛΕΣ ΡΥΠΟΓΟΝΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

ΜΕΡΟΣ Α: ΠΡΟΤΥΠΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ (ΠΠΠ)

EMT: ετήσια μέση τιμή.

ΜΕΣ: μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση.

Μονάδα: [μg/l] για τις στήλες (4) έως (7)

[μg/kg υγρού βάρους] για τη στήλη (8)

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(1)	Alachlor	15972-60-8	0,3	0,3	0,7	0,7	
(2)	Ανθρακένιο	120-12-7	0,1	0,1	0,1	0,1	
(3)	Ατραζίνη	1912-24-9	0,6	0,6	2,0	2,0	
(4)	Βενζόλιο	71-43-2	10	8	50	50	
(5)	Βρωμούχοι διφαινυλαίθρες ⁽⁵⁾	32534-81-9			0,14	0,014	0,0085
(6)	Κάδμιο και οι ενώσεις του (ανάλογα με τις κατηγορίες σκληρότητας νερού) ⁽⁶⁾	7440-43-9	≤ 0,08 (Κατηγορία 1) 0,08 (Κατηγορία 2) 0,09 (Κατηγορία 3) 0,15 (Κατηγορία 4) 0,25 (Κατηγορία 5)	0,2	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	≤ 0,45 (Κατηγορία 1) 0,45 (Κατηγορία 2) 0,6 (Κατηγορία 3) 0,9 (Κατηγορία 4) 1,5 (Κατηγορία 5)	
(6a)	τετραχλωράν-θρακας ⁽⁷⁾	56-23-5	12	12	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(7)	Χλωροαλκάνια C10-13 ⁽⁸⁾	85535-84-8	0,4	0,4	1,4	1,4	
(8)	Chlorfenvinphos	470-90-6	0,1	0,1	0,3	0,3	
(9)	Chlorpyrifos (Chlorpyrifos-ethyl)	2921-88-2	0,03	0,03	0,1	0,1	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(9α)	Φυτοφάρμακα κυκλοδιενίου: Αλδρίνη ⁽⁷⁾ Διελδρίνη ⁽⁷⁾ Ενδρίνη ⁽⁷⁾ Ισοδρίνη ⁽⁷⁾	309-00-2 60-57-1 72-20-8 465-73-6	Σ = 0,01	Σ = 0,005	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(9β)	Ολικό DDT ^{(7), (9)}	δεν εφαρμόζεται	0,025	0,025	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Παρα-παρα-DDT ⁽⁷⁾	50-29-3	0,01	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(10)	1,2-Διχλωροαιθάνιο	107-06-2	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(11)	Διχλωρομεθάνιο	75-09-2	20	20	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(12)	Φθαλικό δι(2-αιθυλεξύλιο) (DEHP)	117-81-7	1,3	1,3	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(13)	Diuron (Διουρόνη)	330-54-1	0,2	0,2	1,8	1,8	
(14)	Endosulfan (Ενδοσουλφάνη)	115-29-7	0,005	0,0005	0,01	0,004	
(15)	Φλουορανθένιο	206-44-0	0,0063	0,0063	0,12	0,12	30
(16)	Εξαχλωροβενζόλιο	118-74-1			0,05	0,05	10
(17)	Εξαχλωροβουταδιένιο	87-68-3			0,6	0,6	55
(18)	Εξαχλωροκυκλοεξάνιο	608-73-1	0,02	0,002	0,04	0,02	
(19)	Isoproturon (Ισοπροτουρόνη)	34123-59-6	0,3	0,3	1,0	1,0	
(20)	Μόλυβδος και οι ενώσεις του	7439-92-1	1,2 ⁽¹³⁾	1,3	14	14	
(21)	Υδράργυρος και οι ενώσεις του	7439-97-6			0,07	0,07	20
(22)	Ναφθαλίνιο	91-20-3	2	2	130	130	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(23)	Νικέλιο και οι ενώσεις του	7440-02-0	4 ⁽¹³⁾	8,6	34	34	
(24)	Εννεύλοφαινόλες (4-εννεύλοφαινόλη)	84852-15-3	0,3	0,3	2,0	2,0	
(25)	Οκτυλοφαινόλη ((4-(1,1',3,3'-τετραμεθυλβουτυλική)-φαινόλη))	140-66-9	0,1	0,01	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(26)	Πενταχλωροβενζόλιο	608-93-5	0,007	0,0007	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(27)	Πενταχλωροφαινόλη	87-86-5	0,4	0,4	1	1	
(28)	Πολυκυκλικοί αρωματικοί υδρογονάνθρακες (ΡΑΗ) ⁽¹¹⁾	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
	Βενζο(α)πυρένιο	50-32-8	$1,7 \times 10^{-4}$	$1,7 \times 10^{-4}$	0,27	0,027	5
	Βενζο(β)φλουορανθένιο	205-99-2	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημείωση 11
	Βενζο(κ)φλουορανθένιο	207-08-9	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	0,017	0,017	βλέπε υποσημείωση 11
	βενζο(γ,η,ι)περυλένιο	191-24-2	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	$8,2 \times 10^{-3}$	$8,2 \times 10^{-4}$	βλέπε υποσημείωση 11
	Ινδενο(1,2,3-cd)πυρένιο	193-39-5	βλέπε υποσημείωση 11	βλέπε υποσημείωση 11	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	βλέπε υποσημείωση 11
(29)	Σιμαζίνη	122-34-9	1	1	4	4	
(29α)	Τετραχλωροαιθυλένιο ⁽⁷⁾	127-18-4	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(29β)	Τριχλωροαιθυλένιο ⁽⁷⁾	79-01-6	10	10	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(30)	Ενώσεις τριβουτυλοκασσιτέρου (κατιόν τριβουτυλοκασσιτέρου)	36643-28-4	0,0002	0,0002	0,0015	0,0015	

▼ M1

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Ονομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(31)	Τριγλωροβενζόλια	12002-48-1	0,4	0,4	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(32)	Τριγλωρομεθάνιο	67-66-3	2,5	2,5	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(33)	Τριφλουραλίνη	1582-09-8	0,03	0,03	δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	
(34)	Dicofol	115-32-2	$1,3 \times 10^{-3}$	$3,2 \times 10^{-5}$	δεν εφαρμόζεται ⁽¹⁰⁾	δεν εφαρμόζεται ⁽¹⁰⁾	33
(35)	Υπερφθοροκτανοσουλφονικό οξύ και τα παράγωγά του (PFOS)	1763-23-1	$6,5 \times 10^{-4}$	$1,3 \times 10^{-4}$	36	7,2	9,1
(36)	Quinoxifen	124495-18-7	0,15	0,015	2,7	0,54	
(37)	Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις	Βλέπε υποσημείωση 10 στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ			δεν εφαρμόζεται	δεν εφαρμόζεται	Άθροισμα των PCDD + PCDF + PCB-DL 0,0065 $\mu\text{g} \cdot \text{kg}^{-1}$ TEQ ⁽¹⁴⁾
(38)	Aclonifen	74070-46-5	0,12	0,012	0,12	0,012	
(39)	Bifenox	42576-02-3	0,012	0,0012	0,04	0,004	
(40)	Cybutryne	28159-98-0	0,0025	0,0025	0,016	0,016	
(41)	Κυπερμεθρίνη	52315-07-8	8×10^{-5}	8×10^{-6}	6×10^{-4}	6×10^{-5}	
(42)	Dichlorvos	62-73-7	6×10^{-4}	6×10^{-5}	7×10^{-4}	7×10^{-5}	
(43)	Εξαβρωμοκυκλοδοδεκάνιο (HBCDD)	Βλέπε υποσημείωση 12 στο παράρτημα X της οδηγίας 2000/60/ΕΚ	0,0016	0,0008	0,5	0,05	167

▼ **M1**

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)
Αριθ.	Όνομασία της ουσίας	Αριθμός CAS ⁽¹⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	EMT-ΠΠΠ ⁽²⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας ⁽³⁾	ΜΕΣ-ΠΠΠ ⁽⁴⁾ Λοιπά επιφανειακά ύδατα	ΠΠΠ Ζώντες οργανισμοί ⁽¹²⁾
(44)	Heptachlor και εποξειδίο του heptachlor	76-44-8/ 1024-57-3	2×10^{-7}	1×10^{-8}	3×10^{-4}	3×10^{-5}	$6,7 \times 10^{-3}$
(45)	Τερβουτρίνη	886-50-0	0,065	0,0065	0,34	0,034	

⁽¹⁾ CAS: Chemical Abstracts Service.

⁽²⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως ετήσια μέση τιμή (EMT-ΠΠΠ). Εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά, ισχύει για την ολική συγκέντρωση όλων των ισομερών.

⁽³⁾ Τα επιφανειακά ύδατα ενδοχώρας καλύπτουν τους ποταμούς και τις λίμνες, καθώς και τα συναφή τεχνητά ή ιδιαίτερως τροποποιημένα υδατικά συστήματα.

⁽⁴⁾ Η παράμετρος αυτή είναι το ΠΠΠ εκφραζόμενο ως μέγιστη επιτρεπόμενη συγκέντρωση (ΜΕΣ-ΠΠΠ). Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες για το ΜΕΣ-ΠΠΠ σημειώνεται «δεν εφαρμόζεται», οι τιμές EMT-ΠΠΠ θεωρείται ότι προστατεύουν έναντι βραχυπρόθεσμων αιχμών ρύπανσης σε συνεχείς απορρίψεις, καθώς είναι σημαντικά χαμηλότερες σε σχέση με τις τιμές που προκύπτουν με βάση την οξεία τοξικότητα.

⁽⁵⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας που καλύπτεται από τους βρωμιούχους διφαινυλαιθέρες (με αριθμό 5) το ΠΠΠ συγκρίνεται με το άθροισμα των συγκεντρώσεων των συγγενών ουσιών 28, 47, 99, 100, 153 και 154.

⁽⁶⁾ Για το κάδμιο και τις ενώσεις του (αριθ. 6) οι τιμές των ΠΠΠ διαφέρουν ανάλογα με τη σκληρότητα του νερού, που κατατάσσεται σε 5 κατηγορίες (κατηγορία 1: < 40 mg CaCO₃/l, κατηγορία 2: 40 έως < 50 mg CaCO₃/l, κατηγορία 3: 50 έως < 100 mg CaCO₃/l, κατηγορία 4: 100 έως < 200 mg CaCO₃/l, κατηγορία 5: ≥ 200 mg CaCO₃/l).

⁽⁷⁾ Η ουσία αυτή δεν είναι ουσία προτεραιότητας, αλλά ένας από τους άλλους ρύπους για τους οποίους τα ΠΠΠ ταυτίζονται με τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία που ίσχυε πριν από τις 13 Ιανουαρίου 2009.

⁽⁸⁾ Δεν παρέχεται ενδεικτική παράμετρος γι' αυτή την ομάδα ουσιών. Η (οι) ενδεικτική(ές) παράμετρος(οι) πρέπει να καθορίζεται(ονται) μέσω της αναλυτικής μεθόδου.

⁽⁹⁾ Το ολικό DDT περιλαμβάνει το άθροισμα των ισομερών 1,1,1-τριχλωρο2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 50-29-3· αριθμός ΕΕ 200-024-3), 1,1,1-τριχλωρο2 (ο-χλωροφαινυλο)2-(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 789-02-6· αριθμός ΕΕ 212-332-5), 1,1-διχλωρο2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθυλένιο (αριθμός CAS 72-55-9· αριθμός ΕΕ 200-784-6) και 1,1-διχλωρο2,2 δις(p-χλωροφαινυλ)-αιθάνιο (αριθμός CAS 72-54-8· αριθμός ΕΕ 200-783-0).

⁽¹⁰⁾ Δεν υπάρχουν αρκετά δεδομένα για να καθοριστεί ΜΕΣ-ΠΠΠ για τις ουσίες αυτές.

⁽¹¹⁾ Για την ομάδα ουσιών προτεραιότητας των πολυκυκλικών αρωματικών υδρογονανθράκων (ΡΑΗ) (με αριθμό 28), το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς και το αντίστοιχο EMT-ΠΠΠ στα ύδατα αναφέρονται στη συγκέντρωση βενζο(α)πυρενίου, στην τοξικότητα του οποίου βασίζονται. Το βενζο(α)πυρένιο μπορεί να θεωρηθεί ως δείκτης για τους άλλους ΡΑΗ, για τον λόγο αυτόν μόνον το βενζο(α)πυρένιο πρέπει να παρακολουθείται για να συγκρίνεται με το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς ή το αντίστοιχο EMT-ΠΠΠ στα ύδατα.

⁽¹²⁾ Το ΠΠΠ στους ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ιχθύς, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά. Αντί των ιχθύων μπορεί να παρακολουθείται εναλλακτική ταξινομητική ομάδα ζώντων οργανισμών, ή άλλος υλικός φορέας, με την προϋπόθεση ότι το εφαρμοζόμενο ΠΠΠ προσφέρει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας. Για τις ουσίες με αριθμό 15 (Φλουορανθίνιο) και 28 (πολυκυκλικό αρωματικό υδρογονάνθρακας (ΡΑΗ), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στα καρκινοειδή και τα μαλάκια. Για την αξιολόγηση της χημικής κατάστασης, η μέτρηση του φλουορανθινίου και των ΡΑΗ σε ιχθύς δεν είναι σωστή. Για τις ουσίες με αριθμό 37 (Διοξίνες και παρόμοιες με τις διοξίνες ενώσεις), το ΠΠΠ σε ζώντες οργανισμούς αναφέρεται στους ιχθύς, στα καρκινοειδή και τα μαλάκια, σύμφωνα με το τμήμα 5.3 του παραρτήματος στον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1259/2011 της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2011, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1881/2006 όσον αφορά τα μέγιστα επίπεδα διοξινών, παρόμοιων με τις διοξίνες PCB και μη παρόμοιων με τις διοξίνες PCB σε τρόφιμα (ΕΕ L 320 της 3.12.2011, σ. 18).

⁽¹³⁾ Αυτά τα ΠΠΠ αναφέρονται στις βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις των ουσιών.

⁽¹⁴⁾ PCDD: πολυχλωρωμένες διβενζο-p-διοξίνες· PCDF: πολυχλωρωμένα διβενζοφουράνια· PCB-DL: παρόμοια με τις διοξίνες πολυχλωρωμένα διφαινύλια· TEQ: τοξικά ισοδύναμα σύμφωνα με τους συντελεστές τοξικής ισοδυναμίας του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας για το 2005.

▼ **B**

ΜΕΡΟΣ Β: ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΠΠΠ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΟ ΜΕΡΟΣ Α

1. Στήλες 4 και 5 του πίνακα: Για κάθε δεδομένη επιφάνεια υδάτινης μάζας, η εφαρμογή του EMT-ΠΠΠ σημαίνει ότι, για οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας, ο αριθμητικός μέσος των μετρούμενων συγκεντρώσεων σε διάφορους χρόνους κατά τη διάρκεια του έτους δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

Ο υπολογισμός του αριθμητικού μέσου, η εφαρμοζόμενη αναλυτική μέθοδος καθώς και, όπου δεν υφίσταται κατάλληλη αναλυτική μέθοδος που να συμμορφώνεται με τα κριτήρια ελάχιστων επιδόσεων, η μέθοδος εφαρμογής ΠΠΠ πρέπει να συμφωνεί με τις εκτελεστικές πράξεις για τον καθορισμό τεχνικών προδιαγραφών για τη χημική παρακολούθηση και την ποιότητα των αναλυτικών αποτελεσμάτων σύμφωνα με την οδηγία 2000/60/ΕΚ.

▼ **M1**

2. Στήλες 6 και 7 του πίνακα: για κάθε δεδομένη μάζα επιφανειακών υδάτων, η εφαρμογή ΜΕΣ-ΠΠΠ σημαίνει ότι η μετρούμενη συγκέντρωση σε οποιοδήποτε αντιπροσωπευτικό σημείο παρακολούθησης εντός της υδάτινης μάζας δεν υπερβαίνει το πρότυπο.

▼ M1

Ωστόσο, σύμφωνα με το σημείο 1.3.4 του παραρτήματος V της οδηγίας 2000/60/EK, τα κράτη μέλη δύνανται να εφαρμόζουν στατιστικές μεθόδους, όπως ο υπολογισμός του εκατοστημορίου, προκειμένου να διασφαλίζεται αποδεκτός βαθμός εμπιστοσύνης και ακρίβειας για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης προς τα ΜΕΣ-ΠΠΠ. Στην περίπτωση που τα κράτη μέλη το πράξουν, οι εν λόγω στατιστικές μέθοδοι είναι σύμφωνες προς τους λεπτομερείς κανόνες που θεσπίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 9 παράγραφος 2 της παρούσας οδηγίας.

3. Τα ΠΠΠ για τα ύδατα που καθορίζονται στο παρόν παράρτημα εκφράζονται ως ολικές συγκεντρώσεις στο συνολικό δείγμα ύδατος.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, στις περιπτώσεις του καδμίου, του μολύβδου, του υδραργύρου και του νικελίου (εφεξής «μέταλλα») το ΠΠΠ για τα ύδατα αναφέρεται στην εν διαλύσει συγκέντρωση, δηλαδή την εν διαλύσει φάση δείγματος ύδατος που λαμβάνεται με διήθηση μέσω ηθμού 0,45 μm ή κάθε ισοδύναμη προεπεξεργασία ή, εφόσον αναφέρεται ρητά, στη βιοδιαθέσιμη συγκέντρωση.

Τα κράτη μέλη μπορούν, κατά την εκτίμηση των αποτελεσμάτων της παρακολούθησης σε σχέση με τα οικεία ΠΠΠ, να λαμβάνουν υπόψη:

- α) τις φυσικές συγκεντρώσεις μετάλλων σε μη εκτεθειμένο περιβάλλον και τις ενώσεις τους, στην περίπτωση που οι συγκεντρώσεις αυτές εμποδίζουν τη συμμόρφωση προς τα οικεία ΠΠΠ·
- β) τον βαθμό σκληρότητας, το pH, του διαλυμένου οργανικού άνθρακα ή άλλες παραμέτρους ποιότητας του ύδατος, οι οποίες επηρεάζουν τη βιοδιαθεσιμότητα των μετάλλων, εφόσον οι βιοδιαθέσιμες συγκεντρώσεις προσδιορίζονται με τη χρήση κατάλληλων μοντέλων βιοδιαθεσιμότητας.